دعاى امام زمان صلوات الله عليه

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ كُنْ لَوَلِّيِّكَ القائِمِ بِأَمْرِكَ الحُجَّةِ مُحَمَّدِ بْنِ الحَسَنِ الْمَهْدِيّ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبائِهِ أَفْضَلُ الصَّلاةِ وَ السَّلامِ فَى هذه السَّاعَةِ وَ فَى كُلِّ ساعَةً وَلِيّاً وَ حافظاً وَ قائِداً وَ ناصراً وَ دَليلاً وَ مُؤَيِّداً حتّى تُسْكَنَهُ السَّلامِ فَى هذه السَّاعَةِ وَ فَى كُلِّ ساعَةً وَلِيّاً وَ حافظاً وَ قائِداً وَ ناصراً وَ دَليلاً وَ مُؤَيِّداً حتّى تُسْكَنَهُ أَرْضَكَ طَوعاً وَ تُمَتِّعَهُ فَيها طُولاً وَ عَرِّضاً وَ تَجْعَلَهُ وَ ذُرَّيَّتَهُ مِنَ الأَئِمَّةِ الوارِثِينَ اللَّهُمَّ الْشَهُمَّ الْشَهُمَّ الْشَهُمَّ الْشَهُمَّ الْشَهُمَّ الْطَهِرْ بِهِ دِينَكَ وَ سُنَّةَ النَّصْرَ مِنْكَ له وَ عَلَى يَدِهِ وَ الْفَتحَ عَلَى وَجْهِهِ وَ لا تُوجِّهِ الأَمْرَ إلى غَيْرِهِ اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَ سُنَّةَ نَيِيًّكَ حَتّى لايَسْتَخْفِى بشيءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أحدٍ مِنَ الْخَلْقِ

خداوندا! برای دوستت، بپاخواسته، به فرمانت، دلیلت، محمد بنِ حسن آن هدایت کننده، که به او و به پدرانش برترین درود و سلام باد، در این ساعت و در هر ساعتی، دوست و نگهبان و پیشوا و یاور و راهنما و یاور باش. تا این که زمین را به اطاعت او درآوری، و او را در طول و عرض آن امتداد بخشی. او و نسلش را از پیشوایان و وارثین قرار دهی. خداوندا! او را یاری فرما و به وسیله او یاری فرما، و پیروزیات را به دست او قرار بده و ظفر را نیز در مقابلش. و کار را به غیر او نسپار، خداوندا! به وسیله او دین و روش پیامبرت را حاکم گردان. تا این که چیزی از حق، به خاطر ترس کسی از مردم پنهان نماند.

Translation Movement

اللَّهُمَّ إِنَى أَرغَبُ إِلَيْكَ فَى دَوِلَةً كَرِيمةً تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَالُمَّ وَ أَهلَهُ وَ تُذِلُ بِهَا النَّفاقُ وَ أَهلَهُ وَ تَجْعَلُنا فيها مِنَ الدُّعاةِ إلى طاعَتِكَ وَ القادَةِ إلى سَبيلِكَ وَ آتِنا فَى الدُّنيا حَسَنَةً وَ فَى الأَخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذَابَ مِنَ الدُّعاةِ إلى طاعَتِكَ وَ القادَةِ إلى سَبيلِكَ وَ آتِنا فَى الدُّنيا حَسَنَةً وَ فَى الأَخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذَابَ النَّارِ وَاجْمَعْ لَنا خَيرَ الدَّارَيْنِ وَاقْضِ عَنَّا جَمِيعَ ما تُحِبُّ فِيهما وَاجْعَلْ لَنا فَى ذَلِكَ الْجَيَرَةَ بِرَحْمَتِكَ وَ النَّارِ وَاجْمَعْ لَنا خَيرَ الدَّارَيْنِ وَاقْضِ عَنَّا جَمِيعَ ما تُحِبُّ فِيهما وَاجْعَلْ لَنا فَى ذَلِكَ الْجَيَرَةُ بِرَحْمَتِكَ وَ مَنْ مُلْكِهِ مَنْ مُلْكِ فَى عافِيَةً آمينَ رَبَّ الْعالمِينَ وَ زِدْنا مِنْ فَضْلِكَ وَ يَدِكَ المَلأَى فَإِنَّ كُلَّ مُعْطٍ يَنْقُضُ مِنْ مُلْكِهِ وَ عَطَاؤُكَ يَزِيدُ فَى مُلْكِكَ.

خداوندا! من به تو اشتیاق دارم در دولتی بزرگوار، که با آن اسلام و مسلمانان را عزت بخشیده و نفاق و منافقین را خوار سازی و ما را در آن، از دعوت کنندگان به طاعتت و راهنما به راهت قرار ده. و در دنیا و آخرت نیکویی به ما عنایت فرما. و از عذاب آتش حفظ فرما، و برای ما نیکی دو دنیا گردآور. و اداء فرما از ما تمام آنچه که در دو دنیا دوست داری، و برای ما در آن بهترین را به رحمت و احسانت با سلامتی قرار بده. آمین ای پروردگار جهانیان، و بر ما از دست پُر و فضل خود افزون فرما. چرا که هر عطا کننده ای از قدرتش کاسته میشود؛ ولی عطای تو بر قدرتت می افزاید

زيارت عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

السَّلامُ عَلَيْکَ يا اَبا عَبْدِ اللَّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَابْنَ اَميرِ-الْمُ وَابْنَ اَلْهِ وَابْنَ اَلْهِ وَابْنَ اللَّهِ وَابْنَ اللَّهِ وَالْوِتْرَ السَّلامُ عَلَيْکَ يا االلهِ وَابْنَ االلهِ وَابْنَ الرَّهِ وَالْوِتْرَ السَّلامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى الْاَرْواحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَيْکُمْ مِنّى جَمِيعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَ الْمَوْتُورَ السَّلامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى الْارْواحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَيْکُمْ مِنّى جَمِيعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَ بَقي اللَّيْلُ وَالنَّهارُ يا اَبا عَبْدِ اللّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِکَ عَلَيْنا وَ على جَميعِ اَهْلِ الْاسْلامِ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتُ اللّهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ الله السَّمواتِ عَلى جَميعِ اَهْلِ السَّمواتِ فَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً اَسَسَتْ الله الله السَّمواتِ فَلَعْنَ اللّهُ اُمَّةً اَسَسَتْ الله الشَّمواتِ عَلى مَقامِكُمْ وَ اَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الّتِي الله الله وَ السَّمواتِ عَلَى مَقامِكُمْ وَ اَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ اللّه الله الله الله الله فيها

سلام بر تو ای ابا عبد الله؛ سلام بر تو ای فرزند رسول خدا؛ سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین و ای فرزند سیّد اوصیا؛ سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیّده زنان اهل عالم؛ سلام بر تو ای کسی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت خدا انتقام می کشد؛ و از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می کند. سلام بر تو و بر ارواح پاکی که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند. بر جمیع شما تا ابد از من درود و تحیت و سلام خدا باد. تا دلیل و نهار در جهان بر قرار است. ای ابا عبد الله همانا تعزیتت (در عالم) بزرگ و مصیبت در جهان بر ما شیعیان و تمام اهل اسلام سخت و عظیم و ناگوار و دشوار بود. و تحمل آن مصیبت بزرگ در آسمانها بر جمیع اهل سموات نیز سخت و دشوار بود. پس خدا لعنت کند امتی را لعنت کند امتی که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع کردند و رتبه هایی که خدا مخصوص به شما گردانیده بود، از شما گرفتند

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَّهِ وَ الَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ اللَّهِ وَ اللَّهِ وَ اللَّهِ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالْمَكُمْ وَ حَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ وَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبُ لِمَنْ عَارَبَكُمْ اللَّهِ إِنَّى سِلْمُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ خَرْبُ لِمَنْ عَالِمَ لَيْهِمْ اللَّهِ إِنَّا لَهُ إِنَّا لَهُ إِلَيْهِمْ لِمَا لَهُ إِلَيْهُ إِلَّهُ إِلَى اللَّهُ لِمَنْ سَلَّمُ لَمْ وَ اللَّهُ لِمَنْ عَالِمُكُمْ اللَّهِ إِلَّا لَهُ لَهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ لِمَنْ اللَّهُ لِمَا لَهُ إِلَيْهُ إِلَيْهِمْ إِلَيْهُ إِلَا لِمُعْلِمُ إِلَا لِللَّهُ إِلَى اللَّهُ لِمَنْ سَلَّمُ لَهُ إِلَيْ لَمُ لَا لِللَّهُ إِلَيْكُمْ لِمَنْ اللَّهُ لُمُ لَهُ أَمَّلُهُ أَمْ وَ أَنْ اللَّهُ الْمُمْ لَكُونِ اللَّهُ إِلَا لِمُكِنْ مِنْ قَتَالِكُمْ أَنْ اللَّهُ إِلَا لِللَّهُ إِلَيْهُمْ وَ اللَّهُ إِلَيْكُومُ إِلَيْ اللَّهُ لِمَا لَهُ إِلَى لَهُ إِلَى اللَّهُ لِمُ لَهُ إِلَالْكُمْ لُولِولِيلُولُولِيلُولِهِمْ لِمُ إِلَّا لِللَّهِ لِلْمُ لَلْمُ لَمُ لَمْ لَا لَا لَا لَهُ لِمُنْ لَمُ لِللَّهِ إِلَا لَهُ لَلْمُ لَا لَهُ لَمْ لَا لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَا لَاللَّهُ لِمُ لَا لَا لَا لَهُ لَا لَا لَا لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ لَهُ لَا لَا لَا لَهُ لَا لَا لَا لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَا لَا لَا لَهُ لَا لَا لَا لَهُ لِلللَّهِ لِلللَّهِ لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لِللَّهِ لَا لَا لَهُ لِلللَّهِ لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَّهُ لِللَّهِ لَا لَا لِللَّهِ لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَعْ

الْقِيمَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ آلَ زِياد وَ آلَ مَرْوانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنى أُمَيَّةً قاطِبَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجانَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَر بُنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شَمْراً وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْرَجَتْ وَ ٱلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتالِكَ بِاَبى آنْتَ وَ أُمّى لَقَدْ عَظُمَ بُنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شِمْراً وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْرَجَتْ وَ ٱلْجَمَتْ وَ آكْرَمَنى بِكَ آنْ يَرْزُقَنى طَلَبَ ثارِكَ مَعَ إمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ مُصابى بِكَ فَاسْئَلُ اللَّهُ الَّذَى آكْرَمَ مَقامَكَ وَ آكْرَمَنى بِكَ آنْ يَرْزُقَنى طَلَبَ ثارِكَ مَعَ إمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنى عِنْدَكَ وَجِيهاً بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

خدا لعنت کند آن امتی که شما را کشتند و خدا لعنت کند آن مردمی را که از امرای ظلم و جور برای قتال با شما اطاعت کردند. من به سوی خدا و به سوی شما از آن ظالمان و شیعیان آنها و پیروان و دوستانشان بیزاری میجویم. ای ابا عبد الله من تا قیامت سلم و صلحم با هر که با شما صلح است و در جنگ و جهادم با هر که با شما در جنگ است. خدا لعنت کند آل زیاد و آل مروان را. و خدا لعنت کند بنی-امیه را تمامی و لعنت کند پسر مرجانه را و لعنت کند عمر سعد را و خدا لعنت کند شمر را. و خدا لعنت کند شروهی را که اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لگام کردند و بر تو بناگاه هجوم آوردند و برای جنگ با تو مهیا گشتند. پدر و مادرم فدای تو باد؛ تحمل حـزن و مصیبت بر من به واسطه ظلم و ستمی که بر شما رفته سخت دشوار است. پس از خدایی که مقام تو را گرامی داشت و مرا هم به واسطه دوستی تو عزّت بخشید از او درخواست می-کـنم کـه روزی من گرداند تا با امام منصور از اهل بیت محمد صلی الله علیه واله خون-خواه تو باشم. پروردگارا مـرا به واسطه حضرت حسین نزد خود در دو عالم وجیه و آبرومند گردان

يا أبا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّى اَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَى اَلْمَوْمِنِينَ وَ إِلَى فاطِمَةً وَ إِلَى الْحَسَنِ وَ الَيْكُمْ وَ بِمُوالاتِکَ وَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ ذلک وَ بَنی عَلَیْهِ بُنْیانَهُ وَ جَری فی ظُلْمِه وَ جَوْرِهِ عَلَیْكُمْ وَ عَلَیْهُ بُنْیانَهُ وَ جَری فی ظُلْمِه وَ جَوْرِهِ عَلَیْكُمْ وَ عَلَیْ اَشْیاعِکُمْ بِمُوالاتِکُمْ وَ مُوالاهٔ وَ الیْکُمْ مِنْهُمْ وَ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّهِ ثُمَّ اللّهِ بَرِئْتُ اِلَی اللّهِ وَ الیْکُمْ وَ اللّهُ مِنْ اَشْیاعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ وَ اللّهُ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَ بِالْبَرائَةِ مِنْ اَشْیاعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ اِنّی سِلْمُ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَ بِالْبَرائَةِ مِنْ اَشْیاعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ وَ اللّهُ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَ مَعْرِفَة حَرْبُ لِمَنْ حارَبَکُمْ وَ وَلِی لُّ لِمَنْ والاکُمْ وَ عَدُولُّ لِمَنْ عاداکُمْ فَاسْئَلُ اللّهَ الّذی اَکْرَمَنی بِمَعْرِفَتِکُمْ وَ مَعْرِفَة وَوَلِی لُّ لِمَنْ اَعْدائِکُمْ وَ مَعْرِفَة فِي الدُّنْیا وَالْاَخِرَهِ وَ رَزَقَنِی الْبَرافَةَ مِنْ اَعْدائِکُمْ أَنْ یَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاَخِرَهِ

ای ابا عبد-اللّه من به درگاه خدا تقرب جسته و به درگاه رسولش و به نزد حضرت فاطمه و حضرت حسن و به حضرت تو قرب می طلبم به واسطه محبت و دوستی تو. و بیزاری از کسانی که اساس و پایه ظلم و بیداد را بر شما بنا نهادند و بیزارم از پیروان آنها و به درگاه خدا و نزد شما اولیاء خدا از آن مردم ستمکار ظالم بیزاری می جویم و اول به درگاه خدا؛ سپس نزد شما تقرب می جویم به سبب دوستی شما و دوستی دوستان شما و به سبب بیزاری جستن از دشمنان شما. و بیزاری از مردمی که با شما به جنگ و مخالفت برخاستند و از شیعیان و پیروان آنها هم بیزاری می -جویم. ای بزرگواران من سلم و صلحم با هر کس که با شما صلح است و در جنگ و مخالفتم با هر کس که با شما به جنگ است و دوستم با دوستان شما و دشمنم با دشمنان شما. پس از کرامت حق درخواست می کنم به معرفت شما و دوستان شما مرا گرامی سازد و همیشه بیزاری از دشمنان شما را روزی من فرماید و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد

وَ اَنْ يُثَبِّتَ لَى عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَ اَسْئَلُهُ اَنْ يُبَلِّغَنِى الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ وَ بِالشَّالُ اللَّهِ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّالُ الَّهِ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّالُ اللَّهِ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّالُ الَّهِ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّالُ اللَّهِ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّالُ اللَّهُ مَ اعْظَمَ رَزِيَّتَها لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِي مُصابِع بِكُمْ اَفْضَلَ ما يُعْطَى مُصاباً بِمُصِيبَة مُصيبَةً ما اَعْظَمَها وَ اَعْظَمَ رَزِيَّتَها لَكُمْ عِنْدَهُ انْ يُعْطِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اللَّهُمُّ اجْعَلْنَى فَى مَقامَى هذا مِمَّ نْ تَنالُـهُ مِنْ كَ صَلَواتُ وَالْرَحْمَةُ وَ مَاتِي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ اللِ مُحَمَّدٍ وَ مَماتِي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُ الْمُعَلِي مَحْمَدٍ وَ اللَّهُ مُ مَاتِي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ الْ مُحَمَّدٍ وَ مَماتِي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ الْ مُحَمَّدٍ وَ الْ مُحَمَّدٍ وَ الْ مُحَمَّدٍ وَ مَماتِي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ الْ مُحَمَّدٍ وَ الْمَاسِ اللَّهُ مَا الْعَلْمُ مُ الْعَلْدَةُ وَالْمُعْمِلِ اللَّهُ مِنْ الْعُلْلُ مُ اللَّهُ مُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مُ اللَّهُ مُ اللَّهُ مُ اللَّهُ اللَّهُ مُ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ الْعِلْمُ اللَّهُ ا

و در دو عالم به مقام صدق و طفای با شما مرا ثابت بداره و باز از خدا درخواست می-کنم که به مقام محمودی که خاص شما است مرا برساند. و مرا نصیت کند که در رکاب امام زمان شما اهلبیت، که هادی و ظاهر شونده ناطق به حق است؛ خون-خواه باشم. و از خدا به حق شما و به شأن و مقام تقرب شما نزد خدا در خواست می کنم، که ثواب غم و حزن و اندوه مرا به واسطه مصیبت بزرگ شما، بهترین ثوابی که به هر مصیبت زدهای عطا می کند به من آن ثواب را عطا فرماید. و مصبت شما آل محمد در عالم اسلام بلکه در تمام عالم سماوات و ارض چقدر بزرگ بود و بر عزادارانش تا چه حد سخت و ناگوار گذشت. پروردگارا مرا در این مقام که هستم از آنان قرار ده

که درود و رحمت و مغفرتت شامل حال آنها است. پروردگارا مرا به آیین محمد و آل اطهارش زنده بدار و گاه رحلت هم به آن آیین بمیران

اَللَّهُمَّ إِنَّ هذا يَوْمُ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةً وَ ابْنُ آكِلَةِ الْآكْبادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسانِكَ وَ لِسانِ نَبِيِّكَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اَللَّهُمَّ الْعَنْ اَباسُفْيانَ وَمَعُووِيَةً وَ يَزِيدَ بْنَ مُعاوِيَةً عَلَيْهِمْ مَنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْآبِدِينَ وَ هذا يَوْمُ فَرِحَتْ بِهِ اَل زِيادٍ وَ اَل مَرْوانَ وَمُعاوِيةً وَ يَزِيدَ بْنَ مُعاوِيةً عَلَيْهِمْ مَنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْآبِدِينَ وَ هذا يَوْمُ فَرِحَتْ بِهِ اَل زِيادٍ وَ اَل مَرْوانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَللَّهُمَّ فَضاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذابَ الْاَلْهُمَّ اللَّهُ مَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذابَ الْاللَهِ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمُوالاتِ لِنَبِيِّكَ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمُوالاتِ لِنَبِيِّكَ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ اللَّعْنَةِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ.

پروردگارا این روز؛ روزی است که مبارک می دانستند آن را بنی امیه و پسر جگر خوار و یزید پلید لعین، پسر معاویه ملعون در زبان تو و زبان رسول تو صلی الله علیه و آله در هر مسکن و منزل که رسول تو توقف داشت (همه جا او را به لعن یاد کرد). پرورگارا لعنت فرست بر ابی-سفیان و بر پسرش معاویه و پسرش یزید پلید. بر همه آنان لعن ابدی فرست و این روز (عاشوراء) روزی است که آل زیاد بن ابیه لعین و آل مروان بن حکم خبیث، به واسطه قتل حضرت حسین صلوات الله علیه شادان بودند. پروردگارا تو لعن و عذاب الیم آنان را چندین برابر گردان. پروردگارا من به تو در این روز و در این مکان و در تمام دوران زندگانی به بیزاری جستن و لعن بر آن ظالمان و دشمنی آنها و بدوستی پیغمبر وآل اطهار او تقرّب می-جویم.

سپس ۱۰۰ مرتبه میگویی:

اَللَّهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصابَةَ الَّتَى جاهَدَتِ الْحُسَيْنِ وَ شايَعَتْ وَ بايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً.

و آنگاه ۱۰۰ مرتبه تأکید مینمایی:

ٱلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْد اللَّه وَ عَلَى الْاَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بفنائكَ عَلَيْكَ منّى سَلامُ اللَّه اَبَداً ما بَقيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَ لا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيارَتِكُمْ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ عَلى أَصْحابِ الْحُسَيْنِ.

پروردگارا تو لعنت فرست بر اوّل ظالمی که در حق محمد و آل پاکش صلوات الله علیهم ظلم و ستم کرد. و آخرین ظالمی که از آن ظالم نخستین در ظلم تبعیّت کرد. پروردگارا تو بر جماعتی که بر علیه حضرت حسین بجنگ برخاستند لعنت فرست و بر شیعیانشان و بر هر که با آنان بیعت کرد و از آنها پیروی کرد. خدایا بر همه لعنت فرست.

سلام بر تو ای ابا عبد اللّه و بر ارواح پاکی که فانی در وجود تو شدند. سلام خدا از من بشما باد الى الابد مادامى كه شب و روزى برقرار و باقى است و خدا این زیارت مرا آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد. سلام بر حضرت حسین و بر حضرت علی بن الحسین و بر فرزندان حسین و بر اصحاب

نهضت ترجمه

و آنگاه میگویی:

ٱللَّهُمَّ خُصَّ آنْتَ اَوَّلَ ظالم باللَّعْنَ مَنَّلَى وَابْدَأُ بِمِ أَوَّلاً ثُمَّ الثَّانِيَ وَالثَّالِثَ وَالزَّابِعَ اللَّهُمِّ الْعَنْ يَزيدَ خامِساً وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيادِ وَابْنَ مَرْجانَهُ وَ عُمَرَ بْنَ شَعْدًا وَ شِمْراً وَ آلَ اَبِي سُفْيانَ وَ آلَ زِيادٍ وَ آلَ مَـرْوانَ الى يَوْمِ الْقِيمَةِ.

سپس به سجده رفته و میگویی:

اَللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَکَ عَلَى مُصابِهِمْ اَلْحَمْدُ للَّهِ عَلَى عَظيمِ رَزِيَّتي اَللَّهُمَّ ارْزُقْني شَـفاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَ ثَبِّتْ لَى قَدَمَ صِدْقِ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ اَصْحابِ الْحُسَيْنِ الَّذينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ. پروردگارا تو لعنت مرا مخصوص گردان باولین شخص ظالم و اول در حق اولین ظالم و آنگاه در حق دومین و سوّمین و چهارمین. پروردگارا و آنگاه لعنت فرست بر یزید پنجم آن ظالمان و باز لعنت فرست بر عبید اللّه بن زیاد پسر مرجانه و عمر سعد و شمر و آل ابی سفیان و آل زیاد و آل مروان تا روز قیامت

ذکر سجده:

خدایا ترا ستایش می-کنم بستایش شکر گذاران تو؛ برغم اندوهی که بمن در مصیبت رسید. سپاس خدا را، بر عزاداری و اندوه و غم بزرگ من. پروردگارا شفاعت حضرت حسین را روزی که بر تـو وارد می-شوم نصیبم بگردان. و مرا نزد خود ثابت قدم بـدار بـه صـدق و صـفا در روزی کـه بـر تـو وارد می-شوم؛ با حضرت حسین و اصحابش که در راه خدا جانشان را نزد حسین فـدا کردنـد (همنشـین) باشم.

Translation Movement
.IRS

دعای عهد

بسم الله الرحمن الرحيم

اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظيمِ، وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفيعِ، وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ، وَ مُنْزِلَ التَّوْراهِ وَالْإِنْجيلِ وَالزَّبُورِ، وَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ، وَ رَبَّ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ، وَالْأَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلينَ اَللّهُ مَّ إِنّى وَ رَبَّ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ، وَالْأَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلينَ اللّهُ مَّ إِنّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ اللّهُ مَّ إِنّى الْمُنيرِ، وَ مُلْكِكَ الْقُديمِ، يا حَيُّ يا قَيُّومُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ اللّهٰ مَا أَكْدَى بَصْلَحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ، يا حَيًّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَ يا أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمُواتُ وَالْأَرْضُونَ، وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ، يا حَيًّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَ يا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، يا حَيُّ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ.

اللّهُمُّ بَلِّعْ مَوْلانَا الْإِمامَ الْهادِى الْمَهْدِى الْقائِمَ بِأَمْرِكُ الْمَلواتُ اللّهِ عَلَيْهِ وَ عَلى آبائِهِ الطّاهِرِينَ، عَنْ جَميعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ فَى مَشارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغارِبِها، سَهْلِها وَ جَبَلِها، وَ بَرِّها وَ بَحْرِها، وَ عَنْى وَ عَنْ والدَى مِنَ الصَّلُواتِ زِنَةً عَرْشِ اللّهِ، وَ مِدادَ كَلماتِه، وَ ما أَحْصاهُ عِلْمُهُ، وَ أَحاطَ بِهِ كِتابُهُ. أَللّهُمِّ إِنّى عَنْ والدَى مِنَ الصَّلُواتِ زِنَةً عَرْشِ اللّهِ، وَ مِدادَ كَلماتِه، وَ ما أَحْصاهُ عِلْمُهُ، وَ أَحاطَ بِهِ كِتابُهُ. أَللّهُم إِنّى أَبْدُدُ لَهُ فَى صَبيحَةً يَوْمَى هذا، وَ ما عِشْتُ مِنْ أَيّامَى عَهْداً وَ عَقْداً وَ بَيْعَةً لَـهُ فَى عُنْقَى، لا أَحُولُ أَجَدِّدُ لَهُ فَى صَبيحَةً يَوْمَى هذا، وَ ما عِشْتُ مِنْ أَنْصارِهِ وَ أَعَوانِهِ، وَالذّابِينَ عَنْهُ، وَالْمُسارِعِينَ إِلَيْهِ فَى قَضاءِ عَنْهُ، وَالْمُحْامِينَ عَنْهُ، وَالسَّابِقِينَ إِلى إِرادَتِهِ، وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ.

خداوندا برسان به مولایمان؛ امامِ هادی مهدی قائم به امرت «که صلوات خدا بر او و پدران پاکش باد» از تمام زنها و مردان با ایمان، در مشارق و مغارب زمین؛ اعمّ از بادیه و کوه و بیابان و دریا و هم از من و پدر و مادرم. از صلوات به وزن عرش خداوند و کشش کلماتش و آنچه آمار نماید علمش و فراگیرد کتابش. خداوندا من با او در امروز صبح و تا روزگاری که زنده-ام؛ تازه می نمایم پیمان و عهد و بیعت او را در گردنم. و هرگز از آن برنگردم و از آن دست نکشم. خدایا مرا از یاران و کمک کاران و دفاع کنندگان از او قرار ده و مرا از شتاب کنندگان بسوی او، در بر آوردن حاجاتش بگمار و همچنین در فرمانبری از فرامین او، حمایت کنندگان از او، پیشگامان در انجام ارادهٔ او، و شهادت طلبان در رکابش قرار ده.

اللهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنَى وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبادِکَ حَتْماً مَقْضِيّاً، فَأَخْرِجْنَى مِنْ قَبْرِي مُوْتَزِراً كَفَنَى، شاهِراً سَيْفَى، مُجَرِّداً قَناتَى، مُلَبِّياً دَعْوَهَ الدّاعى فِي-الْحاضِرِ وَالْبادى. اَللّهُمَّ أَرِنِي- الطَّلْعَةَ الرَّشيدةَ وَالْغُرَّةَ الْحَميدة، وَاكْحَلْ ناظِرى بِنَظْرَةً مِنِّى إِلَيْه، وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ، وَ سَهِلْ مَخْرَجَهُ، وَ أَوْسِعْ مَنْهَجَهُ، وَالْغُرَّةَ الْرَّهُ، وَاعْمُرِ اللّهُمَّ بِهِ بِلادَکَ ، وَ أَحْي بِهِ عِبادَکَ، فَإِنَّکَ قُلْتَ وَ وَاسْلُک بی مَحَجَّتَهُ، وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ، وَاشْدُدْ أَرْرَهُ، وَاعْمُرِ اللّهُمَّ بِهِ بِلادَک ، وَ أَحْي بِهِ عِبادَک، فَإِنَّکَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما كَسَبَت ْ أَيْدِي النّاسِ، فَأَظْهِرِ اللّهُمَّ لَنا وَلِيَّ كَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيلًا لَهُمَّ لَنا وَلِيَّ كَ وَابْنَ بِنْتِ فَوْلُکَ الْمُسَمِّى بِاسْمِ رَسُولِکَ

خداوندا؛ اگر بین من و زمان ظهور آن حضرت، مرگ حایل گردید؛ چنانکه آن را بر بندگانت حتمی نموده و مقرّر داشتی. مرا در حالیکه کفن به کمر بسته و شمشیرا کشیده و نیزه افراشیه-ام؛ از قبر بیرون آور. من در آن حالت، دعوت آن داعی را آجابت نمایم که، گستره دعوت او شهری و بادیه نشین را در بر می-گیرد. خداوندا به من نشان بده آن چهرهٔ ارجمند و آن پیشانی درخشان و پسندیده را. و چشمم را به دیدارش سرمه بکش که نصیب من شود. و در فرج او تعجیل نما و ظهورش را آسان گیر و راهش را وسیع نما و مرا نیز سالک آن راه کن. امر او را نافذ؛ پشت او را محکم نما. خدایا سرزمینهایت را به وسیلهٔ او آباد، و بندگانت را به او زنده گردان. زیرا تو به حق گفتی: ظاهر شده فساد، در بیابان و دریا به خاطر آنچه مردم انجام می-دهند. خداوندا ظاهر نما ولیت و زادهٔ دختر پیامبرت را بر ما. همانکه هم-نام پیامبرت است.

حَتّى لا يَظْفَرَ بِشَى مِنَ الْباطلِ إِلّا مَزَّقَه مُ وَ يُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقَه مُ وَاجْعَلْهُ اللّهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظُلُومِ عِبادِک وَ ناصِراً لِمَنْ لا يَجِدُ لَهُ ناصِراً غَيْرَک مَ وَ مُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِنْ أَحْكامِ كِتابِک، وَ مُشَيِّداً لِما وَرَدَ مِنْ أَعْلامِ دينِک، وَ سُنَنِ نَبِيِّک صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِه ، وَاجْعَلْهُ اللّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدين ، اللّهُمَّ وَ سُنَنِ نَبِيِّک صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِه بِرُوْيَتِه ، وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِه ، وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا بَعْدَه ، اللّه مَّ وَسُرَّ نَبِيَّک مُحَمَّداً صَلَّى اللّه عَلَيْهِ وَ آلِه بِرُوْيَتِه ، وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِه ، وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا بَعْدَه ، اللّه مَّ اللّه عَلَيْه وَ آلِه بِرُوْيَتِه ، وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِه ، وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا بَعْدَه ، اللّه مَ اللّه عَلَيْه وَ آلِه بِرُوْيَتِه ، وَ مَحْلُ لَنا ظُهُورَه ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَه بَعِيداً وَ نَراه قريباً ، بِرَحْمَتِک اكْشِف هذه الْغُمَّة عَنْ هذه الْأُمَّة بِحُضُورِه ، وَ عَجِّلْ لَنا ظُهُورَه ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَه بَعِيداً وَ نَراه قريباً ، بِرَحْمَتِک الْعَجَلَ ، وَالْو مِينَ . سپس سه مرتبه دست بر ران راست خود زده، در هر دفعه می گویی: الْعَجَلَ ، الْعَجَلَ ؛ یا مَولای یا صاحِبَ الزَّمان

تا آنکه دست نیابد بر باطلی؛ مگر آنکه آن را از هم بدرّد و حقّ را پابرجا و محقق سازد. خداوندا او را تازه کنندهٔ احکام پناهگاه بندگان ستم دیده ات و یاور آن کسی که یاری جز تو نیابد، قرار ده. او را تازه کنندهٔ احکام تعطیل شده از قرآنت و استوار سازندهٔ اعلام دینت و روشهای پیامبرت که درود خدا بر او و خاندانش باد قرار ده. خداوندا او را از آنهایی قرار ده که از شرّ یـورش ظالمان نگاه داری کـرده ای. معبودا پیامبرت که درود خدا بر او و خاندانش باد را به دیدار او و هرکس که پیرو اوست بر دعوتش، شاد نما و بر بیچارگی ما پس از او ترحم آور. خداوندا گرفتاری و آشفتگی این امت را بحضور او برطرف نما و در ظهورش تعجیل کن. زیرا کافران و منکران آن را دور دانند و مـا آن را نزدیـک مـی بینـیم. بـه رحمت تو ای بهترین رحم کنندگان.

Translation Movement

دعای ندبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لله رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّد نَبِيِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً، اَللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى ما جَرى بِهِ قَضاؤُکَ فَى أُولِيائِکَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ دينِکَ، إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَک ما جَرى بِهِ قَضاؤُکَ فَى أُولِيائِکَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ دينِکَ، إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَک ، مِنَ النَّعِيمِ الْمُقيمِ، الَّذَى لا زَوالَ لَهُ وَ لَا اضْمِحْلالَ، بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فَى دَرَجاتِ هذهِ الدُّنيا الدَّنِيَّهُ، وَ زُخْرُفِها وَ زِبْرِجِها، فَشَرَطُوا لَکَ ذَلِکَ، وَ عَلَمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ بِه، فَقَبِلْتَهُمْ وَ قَرَّبْتَهُمْ، وَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِىَّ، وَالثَّنَاءَ الْجَلِیَّ، وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِكَتَکَ، وَ كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِکَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِیَّ، وَالثَّنَاءَ الْجَلِیَّ، وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِكَتَکَ، وَ كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِکَ

ستایش و سپاس مخصوص خداست که آفریننده جهانست و درود و تحیّت کامل بر سیّد ما و پیغمبر خدا، حضرت محمد مصطفی و آل اطهارش باد. پروردگارا ترا ستایش می کنم برای هر چه (از بلا و نعمت و رنج و راحت) که در قضا و قدر تقدیر کردی بر خاصّان و محبانت، یعنی بر آنان که وجودشان را برای (شهود) حضرتت خالص و برای (تبلیغ) دینت مخصوص گردانیدی. چون بزرگ نعیم باقی بی زوال ابدی را که نزد تست بر آنان اختیار کردی، بعد از آنکه زهد در مقامات و لذات و زیب و زیور دنیای دون را بر آنها شرط فرمودی. آنها هم بر این شرط متعهد شدند و تو هم می دانستی که به عهد خود وفا خواهند کرد. پس آنان را مقبول و مقرّب درگاه خود فرمودی و علوّ ذکر، یعنی قرآن با بلندی نام و ثنای خاص و عام بر آنها از پیش عطا کردی و فرشتگانت را بر آنها فرو فرستاده و با وحی خودت آنها را کرامت بخشیدی.

وَ رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِکَ، وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْکَ، وَالْوَسِلَةَ إِلَى رِضْوانِکَ، فَبَعْضُ أَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ، إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا، وَ بَعْضُ حَمَلْتَهُ فَى فُلْکِکَ، وَ نَجَّيْتَهُ وَ مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَکَةِ بِرَحْمَتِکَ، وَ بَعْضُ أَخْرَجْتَهُ مِنْ الْهَلَکَةِ بِرَحْمَتِکَ، وَ بَعْضُ كَلَّمْتَهُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِکَ خَلِيلاً، وَ سَأَلَکَ لِسانَ صِدْقٍ فِى الْآخِرِينَ، فَأَجَبْتَهُ وَ جَعَلْتَ ذَلِکَ عَلِيّاً، وَ بَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَهُ تَكُليماً، وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءاً وَ وَزيراً، وَ بَعْضُ أُولَدْتَهُ مِنْ غَيْرٍ أَبٍ، وَ آتَيْتَهُ مِنْ الْجَيْدِ رِدْءاً وَ وَزيراً، وَ بَعْضُ أُولَدْتَهُ مِنْ غَيْرٍ أَبٍ، وَ آتَيْتَهُ

الْبَيِّناتِ، وَ أَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ كُلُّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً، وَ نَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً، وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أُوصِياءَ، مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظ، مِنْ مُدَّةٍ إلى مُدَّةٍ، إقامَةً لِدينِك، وَ حُجَّةً عَلى عِبادِكَ

و آنها را واسطه و وسیله دخول به رضوان و بهشت و رحمت خود گردانیدی. پس بعضی از آنها را در بهشت منزل دادی تا هنگامی که او را از بهشت بیرون کردی. برخی را در کشتی نشانده، با هر کس ایمان آورده و در کشتی با او در آمده بود همه را از هلاکت، به رحمت خود نجات دادی. بعضی را به مقام خلّت خود برگزیده، درخواستش را که وی لسان صدق در امم ّ آخر باشد (یا نبی و ولی ّ حق در فرزندانش تا قیامت باقی ماند) اجابت کرده و به مقام بلند رسانیدی. بعضی را از شجره طور با وی تکلّم کرده و برادرش را وزیر و معاون وی گردانیدی. بعضی را بدون پدر و تنها از مادر ایجاد کردی و به او معجزات عطا فرموده، او را به روح قدس الهی مؤیّد داشتی. و همه آن پیمبران را شریعت و طریقه و آیینی عطا کردی. و برای آنان وصی و جانشینی، برای آنکه یکی بعد از دیگری مستحفظ دین و نگهبان آیین و شریعت و حجّت بر بندگان تو باشد از مدّتی تا مدّت معین، قرار دادی.

وَ لِثَلّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَ يَغْلِبَ الْباطِلُ عَلَى أَهْلِهِ، وَلا يَقُولَ أَحَدُ لَوْلا أَرْسَلْتَ إِلَيْنا رَسُولاً مُنْ ذِراً، وَ أَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِياً، فَنَتَبِعَ آياتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَى، إلى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْ أَمْرِ إلى حَبيبِكَ وَ نَخْزَى، إلى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْ أَمْرِ إلى حَبيبِكَ وَنَجيبِكَ، مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ، سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ، وَ صَفْوَةً مَنِ اصْطَفَيْتَهُ، وَ الْخَيْرَتُ الله عَلَيْ الْبَيائِكَ، وَ بَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبادِكَ، وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ مَغارِبَكَ، وَ سَخَرْتَ لَهُ الْبُلُولِقَ وَ عَزَجْتُ بِرُوحِهِ إلى سَمائِكَ، وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ ما كَانَ وَ ما يَكُونَ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ،

تا آنکه دین حق از قرارگاه خود خارج نشود و اهل باطل غلبه نکنند. و تا کسی نتواند گفت که: ای خدا چرا رسول به سوی ما نفرستادی که ما را از جانب تو به اندرز و نصیحت ارشاد کند؟ و چرا پیشوا و رهبری نگماشتی که ما از آیات و رسولانت پیروی کنیم پیش از آنکه به گمراهی و ذلّت و خذلان در افتیم؟ لذا در هر دوره-ای رسول فرستادی، تا آنکه امر رسالت به حبیب گرامیت محمّد صلی اللّه علیه و آله منتهی گردید. او چنانکه تو او را به رسالت برگزیدی سید و بزرگ خلایق بود و خاصه و

خلاصه پیمبرانی که به رسالت انتخاب فرمودی و افضل از هر کس که برگزیده تست و گرامی تر از تمام رئسلی که معتمد تو بودند. بدین جهت او را بر همه رسولانت مقدّم داشتی و بر تمام بندگانت از جن و انس مبعوث گردانیدی و شرق و غرب عالمت را زیر قدم فرمان رسالتش گستردی و براق را مسخّر او فرمودی و روح پاک وی را به سوی آسمان خود به معراج بردی و علم گذشته و آینده، تا انقضاء خلقت را به او به ودیعت سپردی.

ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِيلَ وَ ميكائِيلَ، وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلائِكَتِكَ، وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دينَهُ عَلَى الدّينِ كُلِّهِ، وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَ ذلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ، وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ، وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنّاسِ، لَلّذَى بِبَكَّةَ مُبارَكاً وَ هُدى لِلْعالَمِينَ، فيه آياتُ بَيِّناتُ مَقامُ إِبْراهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَـهُ كَانَ بَيْتَ وُضِعَ لِلنّاسِ، لَلّذَى بِبَكَّةَ مُبارَكاً وَ هُدى لِلْعالَمِينَ، فيه آياتُ بَيِّناتُ مَقامُ إِبْراهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَـهُ كَانَ آمِناً، وَ قُلْتَ: إِنَّما يُريدِ دُ اللّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً، ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَهُمُ فَى -كِتابِكَ، فَقُلْتَ: قُلْ لا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْراً، إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبِي وَ قَلْتَ: ما سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ

آنگاه او را به واسطه رعب و ترس دشمن از او، بر دشمنان مظفّر و منصور گردانیدی و جبرئیل و میکائیل و دیگر فرشتگان با اسم و رسم و مقام را گرداگردش فرستادی. و به او پیروزی دینش را بر تمام ادیان عالم به رغم مشرکان وعده فرمودی و این ظفر پس از آن بود که رسول اکرم را (بعد از هجرت) باز، تو او را با فتح و ظفر به خانه کعبه مگان صدق اهل بیت باز گردانیدی و برای او و اهل بیتش، آن خانه مکه را اول بیت و نخستین خانه برای عبادت بندگان مقرر فرمودی. و (خاندانش را) و سیله هدایت عالمیان گردانیدی. این خانه آیات و نشانه حهای آشکار ایمان و مقام ابراهیم خلیل بود و محل امن و امان بر هر کس که در آن داخل می شد. و درباره خاندان رسول فرمودی: البته خدا از شما اهل بیت رسول هر رجس و ناپاکی را دور می سازد و کاملاً پاک و مبرا می گرداند. سپس مُزد محمد که درود تو بر او خاندانش باد؛ را دوستی آنان مقرر کردی و در کتاب خود فرمودی: بگو من از شما مُزدی نمی خواهم، الا مودّت خویشانم. باز فرمودی: بگو همان اجر رسالتی را که خواستم؛ باز شما فواستم.

وَ قُلْتَ: مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ-، إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلاً، فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ، وَالْمَسْلَكَ إِلَى رِضْوانِكَ، فَلَمَّا -انْقَضَتْ أَيّامُهُ، أقامَ وَلِيَّهُ عَلِىَّ بْنَ أَبِي طالِبٍ، صَلَواتُكَ عَلَيْهِما وَ آلِهِما، هادياً إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ، وِ لِكُلِّ قَوْمٍ هادٍ، فَقالَ وَالْمَلَأُ أَمامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلاهُ، اَللّهُمَّ والِ هادياً إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ، وِ لِكُلِّ قَوْمٍ هادٍ، فَقالَ وَالْمَلَأُ أَمامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلاهُ، وَالْهِمَا وَ اللهُ مَنْ عَاداهُ، وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَ قالَ: مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيّهُ فَعَلِيٌّ أَميرهُ، وَ قالَ: أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ واحِدَةً، وَ سائِرُ -النّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتّى، وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هروْنَ مِنْ مُوسى، إِلّا أَنَّهُ لا نَبِيَّ بَعْدى، فَقَالَ لَهُ: أَنْتَ مِنْى بِمَنْزِلَةً هروُنَ مِنْ مُوسى، إِلّا أَنَّهُ لا نَبِيَّ بَعْدى،

و باز فرمودی: بگو من از شما امّت اجر رسالتی نمی خواهم، جز آنکه شما راه خدا را پیش گیرید. پس (می-توان فهمید) اهل بیت رسول، طریق و رهبر به سوی تواند در راه بهشت رضوان تواند. و هنگامی که دوران عمر پیغمبرت سپری گشت، وصی و جانشین خود علی بن ابی طالب (صلوات اللّه علیهما وآلهما) را به هدایت امت برگماشت. چون او منذر و برای هر قوم هادی امّت بود. پس رسول اکرم در حالی که امّت همه در پیش بودند؛ فرمود: هر کس که من پیشوا و دوست و ولی و بودم؛ پس از من، علی مولا و امام و پیشوای او خواهد بود. بارالها دوست بدار هر که علی را دوست بدارد و دشمن بدار و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار ساز هر که علی را خوار ساز هر و علی را درختهای مختلفند و پیغمبر علی را فرمود: من و علی هر دو شاخه-های یک درختیم و سایرین از درختهای مختلفند. و پیغمبر علی را نسبت به خود، به مقام هارون نسبت به موسی نشاند؛ جز آنکه فرمود: پس از من پیغمبری نیست. اسبت به خود، به مقام هارون نسبت به موسی نشاند؛ جز آنکه فرمود: پس از من پیغمبری نیست.

وَ زَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَهُ نِساءِ الْعالَمينَ، وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِلَهِ ما حَلَّ لَهُ، وَ سَدَّ الْأَبُوابَ إِلّا بابَهُ، ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَ حِكْمَتَهُ، فَقالَ: أَنَا مَدينَهُ الْعِلْمِ وَ عَلِى بابُها، فَمَنْ أَرادَ الْمَدينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِها مِنْ بابِها، ثُمَّ قَالَ: أَنْتَ أَخِي وَ وَصِيّى وَ وارِثي، لَحْمُكَ مِنْ لَحْمى، وَ دَمُكَ مِنْ دَمى، وَ سلمُكَ سلمى، وَ حَرْبُكَ حَرْبي، وَالْإِيمانُ مُخالِطٌ لَحْمَكَ وَ دَمَكَ كَما خالطَ لَحْمى وَ دَمى، وَ أَنْتَ غَداً عَلَى الْحَوْضِ خَليفَتى، وَ وَرْبي، وَالْإِيمانُ مُخالِطٌ لَحْمَكَ وَ دَمَكَ كَما خالطَ لَحْمى وَ دَمى، وَ أَنْتَ غَداً عَلَى الْحَوْضِ خَليفَتى، وَ أَنْتَ تَقْضى دَيْنى، وَ تَنْجِزُ عِداتى، وَ شيعَتُكَ عَلى مَنابِرَ مِنْ نُورٍ، مُبْيَضَّةً وُجُوهُهُمْ حَوْلى فِي الْجَنَّةِ، وَ هُمْ جيرانى، وَ لَوْلا أَنْتَ يا عَلِى لَمْ يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدى،

باز رسول اکرم دختر گرامیش که سیّده زنان عالم است، را به علی تزویج فرمود. باز حلال کرد بر علی آنچه بر خود پیغمبر حلال بود (از آنکه با حال جنابت تنها بر رسول و علی به مسجد پیغمبر درآمدن حلال بود و بر غیرشان حرام). و باز تمام درهای منازل اصحاب را که به مسجد رسول باز بود، به حکم خدا بست غیر در خانه علی. آنگاه رسول اسرار علم و حکمتش را نزد علی به ودیعه گذاشت و فرمود: من شهر علم هستم و علی دَرِ آن شهر. پس هر که بخواهد در این مدینه علم و حکمت وارد شود، از درگاهش باید وارد گردد. آنگاه فرمود: تو برادر من، وصی من و وارث من هستی. گوشت و خون تو، گوشت و خون من است. صلح و جنگ با تو، صلح و جنگ با من است و ایمان چنان با گوشت و خون تو آمیخته شده که با گوشت و خون من آمیخته-اند. تو فردا جانشین من بر حوض کوثر خواهی بود و پس از من، تو اداء قرض من می کنی و وعده-هایم را انجام خواهی داد. شیعیان تو در قیامت بر کرسیهای نور با روی سفید در بهشت ابد، اطراف من قرار گرفته-اند و آنها همسایه من هستند. اگر تو یا علی بعد از من میان امتم نبودی، اهل ایمان به مقام معرفت نمی رسیدند.

وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدىً مِنَ الضَّلالِ، وَ نُوراً مِنَ الْعَمى، وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينَ، وَ صِراطَهُ الْمُسْتَقِيمَ، لا يُسْبَقُ بِقَرابَةً في رَحِمٍ، وَ لا بِسابِقَةً في دينٍ، وَلا يُلْحَقُ في مَنْقَبَةً مِنْ مَناقِبِهِ، يَحْذُو حَذْوَ-الرَّسُولِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِما وَالْهِما، وَ يُقاتِلُ عَلَى التَّاوِيلِ، وَلا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لائمٍ، قَدْ وَتَرَ فيهِ صَناديدَ الْعَرَبِ، وَ قَتَلَ النَّهِ لَوْمَةُ لائمٍ، قَدْ وَتَرَ فيهِ صَناديدَ الْعَرَبِ، وَ قَتَلَ الْطَالَهُمْ، وَ ناوَسَ ذُوْبانَهُمْ، فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقاداً، بَدْرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْنِينَةً وَ خَيْنِينَةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ غَيْرَهُمْ، فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقاداً، بَدْرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ غَيْرَهُمْ، وَ الْعَلَى مَنابَذَتِهِ، فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقاداً، بَدْرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ غَيْبَرِيَّةً وَ غَيْبَرِيَّةً وَ غَيْبَرِقُكُمْ وَالْمَارِقِيلَ وَ لَمّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَ النَّاكِثِيلَ وَ الْقَاسِطِيلُ وَالْمَارِقِيلُ وَ لَمّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَ النَّاكِثِيلُ وَ الْقَاسِطِيلُ وَالْمَارِقِيلُ وَ لَمّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَ النَّاكِثِيلُ وَ الْقَاسِطِيلُ وَالْمَارِقِيلُ وَ لَمّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَ النَّاكِثِيلُ وَ الْقَاسِطِيلُ وَالْمَارِقِيلُ وَلَوْنَ عَلَى مُنابَذَتِهِ الْقَوْلِينَ وَ الْقَاسِطِيلُ وَالْمَارِقِيلُ وَ لَمّا قَضَى الْأُولِينَ،

همانا علی بود که بعد از رسول اکرم؛ امت را از ضلالت و گمراهی و کفر و نابینایی، به مقام هدایت و بصیرت می رسانید. او حبل-اللَّه متین در راه مستقیم حق برای امت است. هیچ کس به قرابت با رسول، بر او سبقت نیافته و در اسلام و ایمان بر او سبقت نگرفته. و نه کسی به او در مناقب و اوصافِ کمال خواهد رسید. تنها قدم به قدم از پی رسول اکرم، علی راه پیمود که درود خدا بر هر دو و بر آل اطهارشان باد. و علی است که بر تأویل (و حقایق و مقاصد اصلی قرآن) جنگ می کند و در

راه رضای خدا از ملامت و سرزنش بدگویان باک ندارد. و در راه خدا، خونهای صنادید و گردنکشان عرب را به خاک ریخت و شجاعان و پهلوانانشان را به قتل رساند و سرکشان را مطیع و منقاد کرد. در نتیجه دلهایشان پر از حقد و کینه، از واقعه جنگ بدر و حنین و خیبر و غیره گردید و بازماندگانشان کینه علی را در دل گرفتند. و در اثر آن کینه پنهانی، بر دشمنی او قیام کردند و به مبارزه و جنگ با او هجوم آوردند. تا آنکه ناگزیر او هم با عهد شکنان امّت (طلحه و زبیر) و با ظالمان و ستمکاران (معاویه و یاران او) و با خوارج مرتد از دین در نهروان به قتال برخاست. و چون نوبت اجلش فرا رسید و شقی-ترین خلق اول نمود.

لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، فِى الْهادينَ بَعْدَ الْهادينَ، وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةُ عَلَى مَقْتِهِ، وَ إِقْصَاءِ وُلْدِهِ، إِلَّا الْقَليلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعايَةِ الْحَقِّ فيهِمْ، فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَ مُجْتَمِعَةُ عَلَى قَطيعَة رَحِمِه، وَ إِقْصَاءِ وُلْدِهِ، إِلَّا الْقَليلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعايَةِ الْحَقِّ فيهِمْ، فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَ سُبِى مَنْ الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتِ الْاَرْضُ سُبِى مَنْ الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتِ الْاَرْضُ لِسُبِى مَنْ الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتِ الْاَرْضُ لِلّهِ، يُورِثُها مَنْ يَشاءُ مِنْ عبادِه، وَالْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، وَ سُبْحانَ رَبِّنا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً، وَ لَنْ يُخْلِفَ لِلّهُ وَعْدَهُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكيمَ، فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِما وَ آلِهِما، فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ، وَ إِيّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النّادِبُونَ،

در نتیجه فرمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله را درباره هادیان خلق، یکی بعد از دیگری امتثال نکردند و امت همه کمر بر دشمنی آنها بسته و بر قطع رحم پیغمبر و دور کردن اولاد طاهرینش متفق شدند. جز قلیلی از مؤمنان حقیقی که حق اولاد و رسول را رعایت کردند. تا آنکه به ظلم ستمکاران امت، گروهی را کشته و جمعی اسیر و فرقه-ای هم دور از وطن خود شدند. و قلم قضا بر آنها جاری شد به چیزی که امید از آن، حسن ثواب و پاداش نیکو است. چون زمین ملک خداست و هر که از بندگان را بخواهد، وارث ملک زمین خواهد کرد و عاقبت نیک عالم با اهل تقوی است. و پروردگار ما از هر نقص و آلایش پاک و منزه است و وعدهٔ او قطعی و محقق-الوقوع است و ابداً در وعده پروردگار خلاف نیست و در هر کار در کمال اقتدار و علم و حکمت است. پس باید گریه کنندگان، بر پاکان اهل بیت پیغمبر و علی صلی الله علیهما وآلهما گریه کنند و بر آن مظلومان عالم، ندبه و فغان نمایند.

وَ لِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ الدُّمُوعُ ، وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ، وَ يَضِجَّ الضَّاجُّونَ، وَ يَعِجَّ الْعاجُّونَ،

أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحُسَيْنُ؟ أَيْنَ أَبْناءُ الْحُسَيْنِ؟

صالِحٌ بَعْدَ صالِحٍ، وَ صادِقٌ بَعْدَ صادِقٍ،

أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ؟ أَيْنَ الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ؟ أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ؟ أَيْنَ الْأَقْمارُ الْمُنيرَةُ؟ أَيْنَ الشَّمُوسُ الطَّالِعَةُ؟ أَيْنَ الْأَقْمارُ الْمُنيرَةُ؟ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لاَ تَخْلُوا مِنَ الْعِتْرَةِ الْهادِيَةِ؟ الْأَنْجُمُ الزّاهِرَةُ؟ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لاَ تَخْلُوا مِنَ الْعِتْرَةِ الْهادِيَةِ؟

و برای مثل آن بزرگواران؛ اشک از دیدگان بارند و ناله و زاری و ضجّه و شیون از دل برکشند که [ای پروردگار] کجاست حسین بین علی؟آن پاکان و راستگویان عالم کجایند آنها که یکی بعد از دیگری، رهبر راه خدا و برگزیده از خلق خدا بودند؟ کجا رفتند تابان خورشیدها؟ کجایند آن فروزان ماهها؟ کجا رفتند ستارگان درخشان ؟کجا رفتند آن رهنمایان دین و ارکان علم و دانش؟ کجاست حضرت بقیهٔ اللَّه که عالم خالی از عترت هادی امت نخواهد بود؟

أَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دابِرِ الظَّلَمَةِ؟ أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَةُ الْأَمْتِ وَالْعَوَجِ؟ أَيْنَ الْمُرْتَجِى لِإِزالَةِ الْجَورِ وَالْعُـدُوانِ؟ أَيْنَ الْمُتَّخَيِّرُ لِإِعَادَةُ الْمُلَّةُ وَالشَّرِيْعَةُ؟ أَيْنَ الْمُوَّمَّلُ لِإِحْياءِ الْكِتابِ وَ أَيْنَ الْمُتَّخَيِّرُ لِإِعَادَةُ الْمُلَّةُ وَالشَّرِيعَةِ؟ أَيْنَ الْمُوَّمَّلُ لِإِحْياءِ الْكِتابِ وَ كُودِهِ؟ أَيْنَ هادِمُ أَيْنَ هادِمُ أَيْنَ قاصِمُ شُوْكَةَ الْمُعْتَدِينَ؟ أَيْنَ هادِمُ أَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَالنِّفاقِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيانِ وَالطُّغْيانِ؟ أَيْنَ حاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقاقِ؟

کجاست آنکه برای برکندن ریشه ظالمان و ستمگران عالم مهیا گردیده؟ کجاست آنکه منتظریم اختلاف و کج رفتاریهای اهل عالم را به راستی و اصلاح کند؟ کجاست آنکه امیدواریم اساس ظلم و عدوان را از عالم براندازد؟ کجاست آنکه برای تجدید فرائض و سنن اسلام که محو و فراموش گردیده؛ ذخیره است؟ کجاست آنکه برای برگردانیدن ملّت و شریعت مقدّس اسلام اختیار گردیده؟

کجاست آنکه آرزومندیم کتاب و حدود آن را احیا سازد؟ کجاست آنکه دین، ایمان و اهل ایمان را زنده گرداند؟ کجاست آنکه شوکت ستمکاران و متعدیان را در هم می شکند؟ کجاست آنکه بنا و سازمانهای شرک و نفاق را ویران می کند؟ کجاست آنکه فسق و عصیان و طغیان را هلاک و نابود می گرداند؟ کجاست آنکه برای کندن ریشهٔ گمراهی و دشمنی مهیاست؟

أَيْنَ طامِسُ آثارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْواءِ؟ أَيْنَ قاطِعُ حَبائِلِ الْكَذْبِ وَالْاَفْتِراءِ؟ أَيْنَ مُبيدُ الْعُتاةِ وَالْمَرَدَةِ؟ أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِياء، وَ مُذَلِّ الْأَعْداءِ؟ أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنادِ وَالتَّضْليلِ وَالْإِلْحادِ؟ أَيْنَ مَعِزُّ الْأَوْلياء، وَ مُذَلِّ الْأَعْداءِ؟ أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى التَّقُوى؟ أَيْنَ بابُ اللَّهِ الَّذَى مِنْهُ يُؤْتَى؟ أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذَى إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِياءُ؟ أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ النَّبَ اللَّهِ الْذَى مِنْهُ يُوْتَى؟ أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ اللَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِياءُ؟ أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَى وَجْهُ اللَّهِ اللَّهِ الْهُدى؟ أَيْنَ مُؤلِّفُ شَمْلِ الصَّلاحِ وَالرِّضا؟ أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِياءِ وَ أَبْنَاءِ الأَنْبِياءِ؟

کجاست آنکه اندیشه باطل و هواهای نفسانی را نابود می سازد؟کجاست آنکه ریسمان دروغ و افتراء را قطع خواهد کرد؟ کجاست آنکه متکبرانِ سرکش را هلاک و نابود می گرداند؟ کجاست آنکه مردم ملحد، معاند و گمراه کننده را بیچاره کند؟ کجاست آنکه دوستان را عزیز و دشیمنان را ذلیل خواهد کرد؟ کجاست آنکه مردم را بر وحدت کلمه و تقوی مجتمع می سازد؟ کجاست باب الهی که از آن وارد می شوند؟ کجاست آن وجه الهی که دوستان به سوی او روی آوردند؟ کجاست آن وسیله که بین آسمان و زمین پیوسته است؟ کجاست صاحب روز فتح و برافرازنده پرچم هدایت در عالم؟ کجاست آنکه پریشانیهای خلق را اصلاح و دلها را خشنود می سازد؟ کجاست آنکسی که از ظلم امت بر انبیاء و اولاد انبیاء دادخواهی می کند؟

أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلاءَ؟ أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرى؟ أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذَى يُجابُ إِذَا دَعَى؟ أَيْنَ صَدْرُ الْخَلائِقِ ذُوالْبِرِّ وَالتَّقْوى؟ أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى؟ وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى؟ وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى؟ وَابْنُ خَديجَةَ الْغَرّاءِ؟ وَابْنُ فاطِمَةَ الْكُبْرى؟ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمّى وَ نَفْسَى لَكَ الْوِقاءُ وَالْحِمَى، يَابْنَ السّادَةِ الْمُقَرِّبِينَ، يَابْنَ الْهُداةِ الْمَهْدِيِينَ، يَابْنَ الْجَيرَةِ الْمُهَذَّبِينَ

کجاست آنکه انتقام خون شهید کربلا را خواهد گرفت؟ کجاست آنکه خدا بر ستمکاران و تهمت زنندگان، او را پیروز می گرداند؟ کجاست آنکه دعای خلق پریشان را اجابت می کند؟ کجاست آن بالاترین خلایق و صاحب نیکوکاری و تقوی؟ کجاست فرزند پیغمبر محمد مصطفی؟ و فرزند علی مرتضی ؟ و فرزند خدیجه بلند مقام ؟ و فرزند فاطمه زهرا بزرگترین زنان عالم؟ پدر و مادرم فدای تو؛ جانم نگهدار و حامی ذات پاک تو باد ای فرزند بزرگان مقربان خدا. ای فرزند اصیل و شریف بزرگوارترین اهل عالم؛ ای فرزند هادیان هدایت یافته؛ ای فرزند بهترین مردان مهذّب؛

يَابْنَ الْغَطارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ، يَابْنَ الْأَطائِبِ الْمُطَهَّرِينَ، يَابْنَ الْخَضارِمَةِ الْمُنْتَجَبِينَ، يَابْنَ الْقَماقِمَةِ الْمُطْهَرِينَ، يَابْنَ الْمُطْهَرِينَ، يَابْنَ السُّبُلِ يَابْنَ الْمُنْجُورِ الْمُنيرَةِ، يَابْنَ السُّرُجِ الْمُضيئَةِ، يَابْنَ الشُّبهُ الثَّاقِبَةِ، يَابْنَ الْمُشْهُورَةِ، يَابْنَ الْمُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ، يَابْنَ الْمَعْالِمِ اللَّائِحَةِ، يَابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ، يَابْنَ الْمَعْالِمِ اللَّائِحَةِ، يَابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَابْنَ السُّنَتِ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظيمِ، يَابْنَ مَنْ هُ وَ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظيمِ، يَابْنَ مَنْ هُ وَ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظيمِ، يَابْنَ الْبَراطِ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظيمِ، يَابْنَ مَنْ هُ وَ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظيمِ، يَابْنَ الْبَالِغاتِ، يَابْنَ الْبَالِغاتِ، يَابْنَ النَّابِغاتِ، يَابْنَ النَّابِغاتِ، يَابْنَ النَّعَمِ السَّابِغاتِ، يَابْنَ طه وَالْمُحْكَماتِ، يَابْنَ الْعُجَجِ الْبالِغاتِ، يَابْنَ النَّعْمِ السَّابِغاتِ، يَابْنَ طه وَالْمُحْكَماتِ،

ای فرزند مهتران شرافتمندان خلق؛ ای فرزند نیکوترین پاکان عالم؛ ای فرزند جوانمردان و برگزیدگان؛ ای فرزند گرامی-تر مهتران؛ ای فرزند تابان ماه-ها و فروزان چراغها و درخشان ستارگان؛ ای فرزند راههای روشن خدا؛ ای فرزند نشانهای آشکار حق؛ ای فرزند علوم (و معارف) کامل الهی؛ ای فرزند سنن و قوانین معروف آسمانی؛ ای فرزند معالم و آثار ایمان که مذکور است (در تمام کتب انبیاء و غیره)؛ ای فرزند معجزات محقق و موجود؛ ای فرزند راهنمایان آشکار و مشهود خلق؛ ای فرزند صراط مستقیم خدا؛ ای فرزند خبر عظیم؛ ای فرزند کسی که در ام الکتاب (علم حق) نزد خدا علی و حکیم است؛ ای فرزند حجّتهای واضح الهی؛ ای فرزند ادلّه روشن حق؛ ای فرزند برهانهای واضح و آشکار خدا؛ ای فرزند حجّتهای بالغه الهی؛ ای فرزند نعمتهای عام الهی؛ ای فرزند طه و محکمات قرآن

يَابْنَ يس وَالذّارِيات، يَابْنَ الطُّورِ وَالْعادِيات، يَابْنَ مَنْ دَنى فَتَ دَلّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنى، دُنُـوّاً وَاقْتِراباً مِنَ الْعَلِىِّ الْأَعْلى، لَيْتَ شِعْرى أَيْنَ اسْتَقَرَّت ْ بِكَ النَّوى، بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ أَوْ ثَرَى، أَبِرَضْ وَي وَاقْتِراباً مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلى، لَيْتَ شِعْرى أَيْنَ اسْتَقَرَّت ْ بِكَ النَّوى، بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ أَوْ ثَرَى، أَبِرَضْ وَي أَوْ غَيْرِها أَمْ ذَى طُوى؛ عَزيز تُعلَى ً أَنْ أَرَى الْخَلْق وَلا تُرى، وَلا أَسْمَعُ لَكَ حَسيساً وَلا نَجْوى، عَزيز عَلَى ً أَنْ تُحيط بِكَ دُونَى الْبَلُوى، وَلا يَنالُكَ مِنّى ضَجِيج ولا شَكْوى بِنَفْسى أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنّا، بِنَفْسى أَنْتَ مِنْ نازِحٍ ما نَزَحَ عَنّا،

و ای فرزند یاسین و ذاریات؛ ای فرزند سوره طور و عادیات؛ ای فرزند آنکه خداوند در حقّس فرمود: دنی فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی که نسبت به حضرت علی اعلای الهی مقرت ترین مقام است. کاش می دانستم کجا دلها به ظهور تو قرار و آرام خواهد یافت؟ آیا به کدام سرزمین اقامت داری؟ آیا به زمین رضوان یا غیر آن؛ یا به دیار ذوطوی متمکن گردیده-ای؟ بسیار سخت است بر من که خلق را همه ببینم و ترا نبینم و هیچ از تو صدایی حتی آهسته هم بگوش من نرسد. بسیار سخت است بر من بواسطه فراق تو؛ و اینکه تو به تنهایی گرفتار باشی و نالهٔ من نیز به حضرتت نرسد و شکوه به تو نتوانم. به جانم قسم که تو آن حقیقت پنهانی که دور از ما نیستی. به جانم قسم تو آن شخص جدا از مایی، که ابداً جدا نیستی.

بِنَفْسى أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى، مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ ذَكَراً فَحَنَّا بِنَفْسى أَنْتَ مِنْ عَقيدِ عِزِّ لا يُسامى بِنَفْسى أَنْتَ مِنْ تَلادِ نِعَمٍ لا تُضاهى بِنَفْسى أَنْتَ مِنْ تِلادِ نِعَمٍ لا تُضاهى (Translation Allowement

بِنَفْسی أَنْتَ مِنْ نَصیفِ شَرَف لا یُساوی إِلی مَتی أَكَّارُ فیک یا مَوْلای وَ إِلی مَتی، وَ أَیَّ خِطابٍ أَصِفُ فیک وَ أَیْ نَجْوی عَزیزٌ عَلَیَّ أَنْ أَبْابِ دُونَک وَ أَناغی عَزیزٌ عَلَیَّ أَنْ أَبْابِیَک وَ یَخْذُلُک الْـوَری عَزیـزٌ عَلَیَّ أَنْ أَبْابِیَک وَ یَخْذُلُک الْـوَری عَزیـزٌ عَلَیَّ أَنْ يَجْرِی عَلَيْک دُونَهُمْ ما جَری

به جانم قسم که تو، همان آرزوی قلبی و مشتاق الیه مرد و زنِ اهل ایمانی که هر دلی از زیادت شوق او نالهٔ می زند. به جانم قسم تو آن عزّتی هستی که هم طرازی ندارد. به جانم قسم تو آن عظمتی هستی که هم قطاری ندارد. از آن نعمتهای خاص عالی خداوندی، که مثل و مانند نخواهد

داشت. به جانم قسم که تو از آن خاندان عدالت و شرفی که احدی برابری با شما نتواند کرد. ای مولای من؛ تا کی در (انتظار) شما حیران و سرگردان باشیم؟ تا به کی و به چگونه خطابی درباره تو توصیف کنم و چگونه راز دل گویم؟ ای مولای من بر من بسی سخت است که پاسخ، از غیر تو یابم. سخت است بر من از تو بگویم و خلق تو را واگذارند. سخت و مشکل است بر من که بر تو ماجرای دیگری (غیبت ممتد) پیش آمد.

هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكاءَ؟ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُساعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلا؟ هَلْ قَـذِيَتْ عَـيْنُ فَسَاعَدَتْها عَيْنَى عَلَى الْقَدَى؟ هَلْ إِلَيْكَ يَابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلُ فَتُلْقَى؟ هَـلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْكَ بِعِدَه فَسَاعَدَتْها عَيْنَى عَلَى الْقَدَى؟ هَلْ إِلَيْكَ يَابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلُ فَتُلْقَى؟ هَـلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْكَ بِعِدَه فَسَاعَدَتْها عَيْنَى عَلَى الْقَدَى؟ هَلْ إِلَيْكَ يَابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلُ فَتُلْقَى؟ هَـلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْكَ بِعِدَه فَنَحْظَى؟ مَتى نَرِدُ مَناهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرْوى؟ مَتى نَنْتَقِعُ مِنْ عَـذْبِ مائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى؟ مَتى أَنْعَلْ بِكَ وَ أَنْتَ نُغَادِيكَ وَ نُراوِحُكَ فَنُقِرُ عَيْناً؟ مَتى تَرانا وَ نَراكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لِواءَ النَّصْرِ تُرى؟ أَتَرانا نَحُفُّ بِكَ وَ أَنْتَ لَا أَرْضَ عَدُلاً؟ وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدُلاً؟

آیا کسی هست که مرا یاری کند تا بسی نالهٔ فراق و فریاد و فغان طولانی از دل برکشم؟ کسی هست که جزع و زاری کند؟ آیا چشمی می گرید تا چشم من هم با او مساعدت کند و زار زار بگرید؟ ای پسر پیغمبر آیا به سوی تو راه ملاقاتی هست؟ آیا امروز به فردایی می رسد که به دیدار جمالت بهره مند شویم؟ آیا کی شود که بر جویبارهای رحمت درآییم و سیراب شویم؟ کی شود در چشمه آب زلال (ظهور) تو، ما غرقه شویم؛ که عطش ما طولانی گشت؟ کی شود که ما با تو صبح و شام کنیم تا چشم ما به جمالت روشن شود؟ کی شود که تو ما زا و ما تو را ببینیم، هنگامی که پرچم نصرت و پیروزی در عالم برافراشته ای؟ آیا خواهیم دید که ما به گرد تـ و حلقـ ه زده و تـ و بـا سپاه تمام روی زمین را پر از عدل و داد کرده باشی؟

وَ أَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَاناً وَ عِقَاباً، وَ أَبَرْتَ الْعُتَاةَ وَ جَحَدَةَ الْحَقِّ، وَ قَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَاجْتَثَثْتَ أُصُولَ الظّالِمِينَ، وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَللّهُمَّ أَنْتَ كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوى، وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدى الظّالِمِينَ، وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَللّهُمَّ أَنْتَ كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوى، وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدى فَعِنْدَكَ الْمُسْتَغيثينَ. عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلى، وَ أَرِهِ سَيِّدَهُ يا فَعْدُوى، وَ أَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسِى وَالْجَوى، وَ بَرِّدْ غَليلَهُ يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى، وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعَى شَديدَ الْقُوى، وَ أَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسِى وَالْجَوى، وَ بَرِّدْ غَليلَهُ يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى، وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعَى

وَالْمُنْتَهِى، اَللّهُمَّ وَ نَحْنُ عَبيدُكَ التَّائِقُونَ إِلَى وَلِيِّكَ، الْمُذَكِّرِ بِكَ وَ بِنَبِيِّكَ، خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَ مَلاذاً، وَ أَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَ مَعاذاً، وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَا إِماماً، فَبَلِّعْهُ مِنَا تَحِيَّةً وَ سَلاماً،

و دشمنانت را کیفر خواری و عقاب بچشانی و سرکشان و کافران و منکران خدا را نابود گردانی و ریشه متکبّران عالم و ستمکاران جهان را از بیخ برکنی، تا با خاطر شاد ما به الحمد لله رب العالمین لب برگشاییم. ای خدا تو برطرف کننده غم و اندوه دلهایی، من از تو داد دل می خواهم که تویی دادخواه و تو خدای دنیا و آخرتی. باری به داد ما برس ای فریادرس فریاد خواهان. بندهٔ ضعیف بلا و ستم رسیده را دریاب و سیّد او را برای او ظاهر گردان. ای خدای بسیار مقتدر و توانا؛ لطف کن و ما را به ظهورش از غم و اندوه و سوز دل بِرهان و حرارت قلب ما را فرو نشان. ای خدایی که بر عرش، استقرار ازلی داری و رجوع همه عالم به سوی تست و منتهی به حضرت تست. ای خدا ما بندگان حقیرت، مشتاق ظهور ولی توییم که او یاد آور تو و رسول تست. او را برای عصمت و نگهداری و پناه دین و ایمان ما آفریده ای و او را برانگیخته ای تا قوام و حافظ و پناه خلیق باشد و او را برای اهل ایمان از ما بندگانت، امام و پیشوا قرار دادی. پس تو از ما به آن حضرت سلام و تحیت برسان .

وَ زِدْنا بِذلكَ يا رَبِّ إِكْراماً، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرَّا وَ مُقاماً، وَ أَثْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْديمِكَ إِيّاهُ أَمامَنا، وَ رِدْنا بِذلكَ يا رَبِّ إِكْراماً، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرَّا وَ مُقاماً، وَ اللهِ مُحَمَّد وَ اللهِ مُحَمَّد وَ اللهِ مُحَمَّد عَلَى مُحَمَّد وَ اللهِ مُحَمَّد عَدِّه وَ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبُرِ، وَ صَلِّ عَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ، وَ جَدِّبِهِ الصِّدِيقَةِ الْكُبْرِي، وَ صَلِّ عَلَيْهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ، وَ جَدِّبِهِ الصِّدِيقَةِ الْكُبْرِي، وَ الْمَلْمَةَ وَ أَوْفَرَ بِنْتِ مُحَمَّد، وَ عَلَى مَنِ المُطْفَيْتَ مِنْ آبائِهِ الْبَررَةِ، وَ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَتَمَّ وَ أَكْثَرَ وَ أُوفَرَ مَا صَلَّايْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيائِكَ وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ صَلِّ عَلَيْهِ صَلاةً لا غايَةً لِعَدَدِها، وَ لا نِهايَةً لِمَدَدِها، وَ لا نِهايَةً لِمَدَدِها، وَ لا نَفاذَ لِأَمَدِها اللهَمُّ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَقَّ

و بدین واسطه مزید کرامت ما گردان و قرارگاه آن حضرت (آنچه باعث قرار و آرامش او می-شود) را قرارگاه و آرام بخش شیعیان قرار ده و به واسطه پیشوایی او بر ما نعمت را تمام گردان. تا آن بزرگوار به هدایتش، ما را در بهشتهای تو داخل سازد و با شهیدان راه تو و دوستانِ خاص تـو رفیـق

گرداند. ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و باز هم درود فرست بر محمد، جدّ امام زمان که رسول تو، سیّد و بزرگترین پیغمبران است و بر علی جدّ دیگرش که سیّد سلحشور حمله- کننده در راه جهاد توست. و بر جدّه او صدیقه کبری فاطمه دختر حضرت محمد و بر آنان که تـ و برگزیـدی از پدران نیکوکار او بر همه آنان و بر او فرست بهتر و کاملتر و پیوسـته و دائمـی و بیشـتر و وافرتـرین درود و رحمتی که بر احدی از برگزیدگان و نیکان خلقت چنین رحمتی کامـل عطا کـردی. و بـاز رحمت و درود فرست بر او رحمتی که شمارش بی حدّ و انبساطش بی-انتها و جـاودانی و همچنـین زمانش بی پایان باشد و تمام نگردد. ای خدا به آن حضرت، دین حق را پاینده دار.

وَ أَدْحِضْ بِهِ الْباطِلَ، وَ أَدِلْ بِهِ أُولِياءً كَ، وَ أَذْلِلْ بِهِ أَعْداءً كَ، وَ صِلِ اللّهُمَّ بَيْنَنا وَ بَيْنَهُ، وُصْلَةً تُؤَدِّى إِلَى مُرافَقَة سَلَفِه وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ، وَ يَمْكُثُ فَى ظِلِّهِ مَ، وَ أَعِنّا عَلَى تَأْدِيَة حُقُوقِه إِلَيْه، وَالْاجْتِهادِ فَى طاعَتِه، وَاجْتِنابِ مَعْصِيَتِه، وَامْنُنْ عَلَيْنا بِرِضاه، وَ هَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ، وَ دُعاءَهُ وَ خَيْرهُ، ما نَنالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ فَوْزًا عِنْدَكَ، وَاجْعَلْ صَلاتنا بِهِ مَقْبُولَةً، وَ ذُنُوبَنا بِهِ مَغْفُورَةً، وَ دُعاءَنا بِه مُسْتَجاباً؛ وَاجْعَلْ أَرْزاقَنا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَ هُمُومَنا بِهِ مَكْفِيّةً،

و (بوسیله او) اهل باطل را محو و نابود ساز و دوستانت را با آن حضرت (به راه معرفت و سعادت) هدایت فرما و دشمنانت را به واسطه او ذلیل و خوار گردان. ای خدای منان ما او را پیوند و اتصالی کامل ده که منتهی شود به رفاقت ما با پدرانش (در دنیا و آخرت) و ما را از آن کسان قرار ده که چنگ به دامان آن بزرگواران زده است و در سایه آنان زیست ملی کنند. و ما را در اداء حقوق آن حضرت و جهد و کوشش در طاعتش و دوری از عصیانش یاری فرما. و بر ما به رضا و خشنودی آن حضرت منّت گذار و رأفت و مهربانی و دعای خیر و برکت وجود مقدس را به ما موهبت فرما. تا بدین واسطه ما به رحمت واسعه و فوز سعادت نزد تو نائل شویم و به واسطه (توسل) به آن حضرت، نماز (و طاعات) ما را مقبول و گناهان ما را آمرزیده و دعای ما را مستجاب ساز؛ و هم و غم ما را بواسطه او برطرف و کفایت فرما.

وَ حَوائِجَنا بِهِ مَقْضِيَّةً، وَ أَقْبِلْ إِلَيْنا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنا إِلَيْكَ، وَانْظُرْ إِلَيْنا بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنا إِلَيْكَ، وَانْظُرْ إِلَيْنا بَوَجْهِكَ الْكَرامَةَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرامَةَ عِنْدَكَ، ثُمَّ لا تَصْرِفْها عَنّا بِجُودِكَ، وَاسْقِنا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، بِكَأْسِهِ وَ بِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً، هَنيئاً سائِغاً، لا ظَمَا بَعْدَهُ، يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

و روزی های ما را به واسطه او وسیع و حاجتهای ما را برآورده گردان. و بر ما به وجه کریم (و رحمت با کرامت) اقبال و توجه فرما و تقرّب و توسل ما را به سوی خود بپذیر و بر ما به رحمت و لطف نظر فرما تا ما بدان نظر لطف کرامت نزد تو را به حدّ کمال رسانیم. آنگاه دیگر هرگز نظر لطف را از ما به کرامت باز مگیر و ما را از حوض کوثر جدّ پیغمبر صلی اللّه علیه وآله به کاسه او و به دست او سیراب کن. سیرابی کامل گوارایی که بعد از آن سیراب شدن، دیگر تشنه نشویم ای مهربان ترین مهربانان.

التماس دعا

Translation Movement